

OPFORDRING TIL LANDETS KOMMUNER: Alle børn skal have mulighed for et aktivt fritidsliv

Red Barnet, Dansk Flygtningehjælp, BROEN Danmark og DGI

vil i fællesskab med landets kommuner sikre alle børn og unge i Danmark lige vilkår for at blive del af et aktivt fritids- og foreningsliv. Et aktivt fritidsliv i foreningsfællesskaber styrker børns netværk og forståelse for samfundets spilleregler og bidrager til børns trivsel, sundhed og evne til at mestre livet.

Organisationerne står sammen om en fælles vision: **at alle 98 kommuner tilbyder økonomisk og social støtte, så børn og unge i Danmark har lige mulighed for at få et aktivt fritidsliv** sammen med deres jævnaldrende – uanset familiens pengepung og valg af bopæl.

De kommunale ordninger skal fungere som en generel forebyggende indsats for børn og unge, der af økonomiske, sociale eller kulturelle årsager oplever en begrænsning i forhold til at blive del af fritidslivet.

På den baggrund har organisationerne udarbejdet tre anbefalinger til udmøntning og supplerung af kontingentstøtteordninger på kommunalt niveau.

Der er ikke en one-size-fits-all model. Der er store forskelle på behov og muligheder i yder-, land-, mellem og storbykommuner. Men anbefalingerne tjener som inspiration til udvikling af lokale modeller, der er tilpasset de forhold, der gør sig gældende i den enkelte kommune.

Organisationerne stiller sig til rådighed og indgår gerne i en dialog med de enkelte kommuner i forhold til udviklingen og implementeringen af en kommunal støtteordning, der spiller sammen med det lokale foreningsliv.

I civilsamfundet står vi klar med hjertevarme frivillige og foreningslivets stærke sammenhold. Sammen med landets kommuner kan vi sikre, at alle børn og unge får et godt og aktivt børneliv.

1 Etablér kontingentstøtteordning baseret på relationsbåret model

Det er organisationernes erfaring, at en ordning baseret på en relationsbåret model til fordeling af kontingentstøtte opnår den største effekt for børnene. Ved relationsmodellen indstilles familien til støtte af en tillidsperson med et godt kendskab til familiens situation og behov.

Derfor anbefaler organisationerne:

- at en tillidsperson som f.eks. en lærer på barnets skole, en kommunalt ansat fritidsvejleder, en sundhedsplejerske eller en frivillig vurderer, hvilke børn og unge der af økonomiske, sociale eller kulturelle årsager bør indstilles til den kommunale støtte.
- at støtten søges i samarbejde med barnet og familien.

2 Supplér kontingentstøtten med opsøgende og støttende indsats

Erfaringer fra organisationerne samt Socialstyrelsens analyse af fritidspasordninger peger på, at en helhedsorienteret tilgang, hvor økonomiske støtte suppleres af fritidsvejledning, følgeordning og anden social støtte til familierne, giver de bedste resultater.

Derfor anbefaler organisationerne:

- at kommunen har en eller flere koordinerende medarbejdere, der sikrer, at alle relevante parter har kendskab til ordningen, og hvordan ordningen virker. De koordinerende medarbejdere kan med fordel fungere som kontaktperson for foreninger og borgere, der således har én samlet indgang.
- at ordningen kombineres med fritidsvejledning fra enten kommunalt ansatte fritidsvejledere/brobyggere, eller frivillige fritidsguides. Ordningen kan ligeledes med fordel kombineres med vejledning om fritidstilbud i skolerne i tråd med Den åbne skole.
- at der arbejdes struktureret med barnets fastholdelse i aktiviteten. Det kan bl.a. understøttes ved, at involvering af forældrene prioriteres som en integreret del af fritidsvejledningen. Som led i fastholdelse af børnene anbefales det, at kommunen arbejder systematisk med opfølgning på børnenes fastholdelse og monitorerer fastholdelsesprocent.

3 Tilrettelæg den økonomiske støtteordning med blik for både familie og foreningsliv

Det er afgørende for ordningens succes, at ordningen er kendt og bruges systematisk af de aktører, der møder og forstår de udsatte familier. Derudover er det afgørende, at ordningen er organiseret, så foreningslivet, som tager imod børnene, inddrages.

Derfor anbefaler organisationerne:

- at ordningen administreres i den afdeling/forvaltning, der arbejder med det lokale foreningsliv og derfor kan inddrage det i den praktiske udmøntning af støtteordningen. Det er samtidig vigtigt, at der er et tæt samarbejde med de afdelinger/forvaltninger og medarbejdere, der har kontakten med familierne.
- at ordningen gøres så let og ubureaukratisk som muligt. Det kan bl.a. imødekommes ved, at ansøgningsskemaet er kort og overskueligt, at behandlingstiden er maksimalt én måned, samt at der kun stilles krav om indsendelse af dokumentation for indtægt, i det omfang det er nødvendigt.
- at der ydes en procentvis støtte af det samlede kontingent, der betyder, at familien har en mindre egenbetaling. Det har betydning for fastholdelsen i foreningen, at familien med et mindre beløb forpligter og "engagerer sig" i den forening, barnet er medlem af. Der skal dog være opmærksomhed på, at særlige forhold kan gøre sig gældende bl.a. for familier på integrationsydelse samt uledsagede flygtninge. Der bør således opstilles økonomiske kriterier for, hvornår kravet om egenbetaling kan fraviges.
- at udbetaling af støtte sker direkte til foreningerne fremfor til familierne. Der skal dog være opmærksomhed på ikke at etablere processer, der umyndiggør og passiviserer forældrene. Derfor bør der også i denne proces være fokus på inddragelse af og dialog med forældrene.
- at ordningen giver mulighed for støtte i mere end ét år for at sikre kontinuerlighed for barnet og fastholdelse i aktiviteten.